

9. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Med forslaget harmoniseres reglerne for direktører m.fl. i finansielle institutter. Derved vil reglerne fremover være bedre i overensstemmelse med den igangværende strukturelle udvikling i den finansielle sektor.

Forslaget vil medføre, at der opnås mere ensartede regler for virksomhederne, uanset hvor i den finansielle sektor, virksomhederne indgår. Desuden vil både spekulationsforbudet og reglerne om andre hverv være lettere at afgrænse i praksis. Forbudenes anvendelsesområde afgrænses til det, der er nødvendigt for at beskytte mod konkrete misbrugsmuligheder. Det betyder, at de finansielle institutter og disse direktører m.fl. vil få større dispositionsfrihed på områder, hvor sådanne beskyttelseshensyn ikke gør sig gældende.

I forhold til andre hverv i finansielle institutter under tilsyn såvel inden for som uden for en finansiel koncern vil forslaget betyde, at alle finansielle institutter får mulighed for at tillade direktører m.fl. at have bestyrelshverv. Dette vil give alle finansielle institutter mulighed for at varetage ejerinteresser i finansielle koncerner og strategiske interesser uden for koncerner. Forslaget vil derfor være i overensstemmelse med den strukturelle udvikling i den finansielle sektor.

Forslaget vil endvidere betyde, at finansielle institutter, hvis hovedvirksomhed er investering, får samme muligheder og betingelser for at varetage ejerinteresser i ikke-finansielle erhvervsvirksomheder. Dette vil kunne have positive virkninger for udviklingen i investeringer, fordi disse kan foretages under betryggende og attraktive vilkår. Samtidig vil lovforslaget beskytte mod risikoen for, at der påføres det finansielle institut tab som følge af, at der opstår en uheldig interessesammenblanding mellem ledelsen i finansielle institutter, hvis hovedvirksomhed er långivning, og ledelsen i ikke-finansielle erhvervsvirksomheder.

Forslaget vedrørende pensionspuljer har den erhvervsøkonomiske konsekvens, at såfremt blot 0,5 pct. af de samlede midler på pensionsopsparingsordninger i pengeinstitutter placeres i unoterede værdipapirer m.v., vil dette medføre mulighed for et forøget udbud af egenkapital til de mindre og mellemstore virksomheder i størrelsesordenen 600 mio. kr.

Desuden pålægges filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter bidragspligt over for Finanstilsynet for så vidt angår det særlige tilsyn med filialernes likviditet. Den beløbsmæssige påvirkning ventes dog at blive minimal.

Ændringen af realkreditloven forventes at kunne

få positive virkninger for realkreditinstitutters forretningsmuligheder i udlandet.

10. Forholdet til EU-retten og andre landes lovgivning på området

EU-direktiverne på det finansielle område harmoniserer den nationale lovgivning for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforeninger, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber. EU-direktiverne indeholder ikke regler om spekulation eller regler om ledelsesmedlemmers adgang til at drive anden virksomhed.

Når det gælder forslaget om bidragspligt for filialer af udenlandske kreditinstitutter, bemærkes, at Rådets 2. banksamordningsdirektiv bl.a. indfører princippet om hjemlandstilsyn. Tilsynsmyndigheden i værtslandet fører imidlertid - i overensstemmelse med EU-direktiverne - tilsyn med disse filialers likviditet. Direktivet hindrer ikke, at filialerne bliver bidragspligtige for så vidt angår dette særlige tilsyn.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om forsikringsvirksomhed

Til nr. 1

Bestemmelsen i § 30, stk. 1, nr. 7, tilføjer virksomhedsoverdragelser og virksomhedsomdannelser til den eksisterende bestemmelse om, at der ved jobskifte skal være overførselsregler.

De omtalte jobskifteoverførselsregler kan i vidt omfang anvendes analogt ved virksomhedsoverdragelser og virksomhedsomdannelser. Ved overførsler af grupper, der udgør en betydelig andel af et selskabs samlede bestand, vil sådanne overførsler imidlertid kunne udgøre en risiko for selskabets eksistens, og en ukritisk anvendelse af regler svarende til jobskifteoverførselsreglerne i disse tilfælde er betænkelig. Der bør derfor i sådanne tilfælde findes andre løsninger, hvori regler svarende til bestandsoverdragelse i kapitel 16 i lov om forsikringsvirksomhed kan anvendes, dog uden redegørelse og indsigelsesfrist, idet overførslerne kun kan ske ved aktiv accept fra den enkelte forsikrede.

Efter § 30, stk. 2, og § 31, stk. 6, har Finanstilsynet hjemmel til at udstede nærmere regler på dette område.

Finanstilsynet har indledt drøftelser med brancheorganisationerne om reglernes nærmere udformning.

Til nr. 2